

הנשמות של עולם־התהו
Souls from the World of Chaos
Rabbi Avraham Yitzhak HaKohen Kook
Translated by Rabbi Abe Friedman

ההדרכה הרגילה של תום ויושר, בשמירת המדות הטובות וכל דת ודין, זהו ענין תהלוכות
עולם־התיקון. וכל ההתפרצות מזה, בין מצד קלות דעת והפקרות ובין מצד עלית דעת
והתעוררות רוח עליון, הוא מענין עולם התהו; אלא שיש הפרש גדול בפרטים של עולם
התהו עצמו ובנטיותיו לשמאל או לימין.

The regular course of simplicity and straightforwardness, in preservation of good character and all religion and law, are the substantive processes of the World of Order. And every deviation from this, whether on account of carelessness or anarchy, or on account of raised consciousness and the arousal of a higher spirit, are the substance of the World of Chaos; except that there is a great difference in the details of the World of Chaos itself in its inclination to the left or right.

האידיאליסטים הגדולים רוצים בסדר יפה וטוב, מוצק ואדיר כזה, שאין בעולם לו דוגמא
ויסוד, על כן הם מהרסים את הבנוי לפי מדת העולם. המעולים יודעים גם לבנות את העולם
הנהרס, אבל הגרועים, שהנטיה האידיאלית היותר עליונה נגעה בהם רק נגיעה כל שהיא,
הם רק מחבלים ומהרסים, והם הם המושרשים בעולם־התהו בערכו הנשפל.

The great idealists want an order so beautiful and good, solid and mighty, that the world has neither example nor foundation for it; therefore they demolish what has been built according to worldly standards. The best also know how to rebuild the world that was destroyed, but the lesser ones, whom the idealistic inclination has touched only tangentially – they only destroy and demolish, and they are the ones who are rooted in the World of Chaos in its lowly state.

נשמות דתהו גבוהות הן מנשמות דתיקון, גדולות הן מאד, מבקשות הן הרבה מן המציאות,
מה שאין הכלים שלהן יכולים לסבול, מבקשות הן אור גדול מאד, כל מה שהוא מוגבל,
מוקצב ונערך, אינן יכולות לשאתו.

The souls of chaos are greater than the souls of order, much greater. They seek a lot from reality, more than their faculties can bear. They seek a very great light; whatever is constrained, accounted, and ordered, they cannot bear.

הן ירדו ממעלתן מראשית הנטיה של ההויה להולד, התרוממו כשלהבת ונדעכו. שאיפתן הבלתי־סופית לא תכלה, הן מתלבשות בכלים שונים, שואפות הרבה יותר ויותר מהמדה, שואפות ונופלות. רואות שהן כלואות בחקים, בתנאים מוגבלים שאינם נותנים להתרחב לאין קץ, למרומים אין די, והן נופלות בתוגה, ביאוש, בחרון, ומתוך קצף – ברשע, בזדון, בשפלות, בכיעור, בתיעוב, בהירוס, בכל רע.

Their descent from eminence began with the inclination of existence to give birth; they ascended like a torch and were put out. Their endless striving will not cease; it is robed in various forms, striving well beyond what is possible, striving and falling. They see that they are imprisoned in laws, in bounded conditions that do not allow for infinite expansion toward unending horizons, and they fall into sorrow, despair, anger, and out of fury – into wickedness, malice, depravity, spite, lust, destruction, and all manner of evil.

התסיסה החיה שלהן איננה שוקטת, – מתגלות הן בעזי־פנים שבדור. הרשעים בעלי הפריניציפים, הפושעים להכעיס ולא לתאבון, נשמתם גבוהה מאד, – מאורות דתוהו. בחרו בהרס והנם מהרסים, העולם מתטשטש על ידם והם עמו. אבל תמצית האומץ שיש ברצונם היא הנקודה־של־קודש. שכשהיא נספגת אל הנשמות, המשוערות במהלכן, היא נותנת להן את עז־החיים.

Their living agitation cannot be quenched; it is revealed in the generation's most insolent elements. The principled among the wicked, those who transgress for provocation rather than desire, their souls are very lofty – from the lights of chaos. They chose destruction and now they destroy, they undermine the world and themselves along with it. But the essence of the power in their will is a point of holiness that, were it absorbed into souls content with measured progress, would give the vigor of life.

ביותר הן מתגלות באיזה אחרית־ימים, בתקופה שלפני הרת עולם, שקודם להויה יצירת חדשה ונפלאה, בתחום שעל התרחבות הגבולים, בטרם לדת חק שממעל לחקים. בעתותי גאולה מתגברת חוצפה. וסער מתחולל הולך וזועף, פרצים אחר פרצים יפרצו.

They are ever more apparent at some end-of-days, in the period before the birthing of a new world, preceding a new and wondrous creative existence, on a plane beyond the expansion of boundaries, on the cusp of birthing a law beyond laws. On the cusp of redemption, insolence grows stronger. The generative storm rages on, breach after breach bursts out.

חוצפה מחוצפה תגדל, מאין קורת־רוח בכל האוצר הטוב של האור המוגבל והמצומצם מפני שאיננו ממלא את כל המשאלות כולם, מפני שאיננו מסלק את כל המסכות מעל כל פני הלוט, שאיננו מגלה את כל הרזים ואיננו משביע את כל המאויים.

Insolence compounds insolence because of the lack of satisfaction in all the benevolent hoard of bounded and constrained light, as it does not fulfill the entirety of their yearnings; it does not pull the masks away from the veils of existence, does not reveal all the secrets nor satiate their ambitions.

בועטות הן בכל, בחלק הטוב, בגרעיני האשר המוביל אל המנוחה ושלות העולמים, המוביל אל עדני עד, אל רוממות נצחי נצחים. בועטות וזועפות, משברות ומכלות, יורדות לרעות בשדי זרים, משפיקות בילדי נכר, מחללות גאון כל צבי ואין נחת.

They lash out at everything, even at the good part, the seeds of satisfaction that carry rest and everlasting tranquility, that carry eternal pleasure, toward unending heights. They lash out and rage, smash and destroy, descend to graze in foreign pastures, embracing alien customs, defiling all that is gloriously beautiful and finding no solace.

מראות הן הנשמות הלוהטות האלה את כחן, ששום סיג והגבלה לא יוכל לעצור בעדן, והחלשים שבעולם הבנוי, בעלי השיעור והנימוס, מתבהלים משאתם. "מי יגור לנו אש אוכלה, מי יגור לנו מוקדי עולם!"

These burning souls reveal their power, which no fence or boundary can restrain. The weak of the established world, masters of moderation and etiquette, are too shaken up to bear them. "Who among us can dwell with the devouring fire? Who among us can dwell with the eternal blaze?" (Isaiah 33:14).

אבל באמת לא היה פחד, רק חטאים בעלי נפשות חלושות וחנפים הם פוחדים ורעדה אחזתם. אבל גבורי כח יודעים, שגלוי-כח זה הוא אחד מהחזיונות הבאים לצורך שכלולו של עולם, לצורך אמוץ כחותיה של האומה, האדם והעולם. אלא שבתחלה מתגלה הכח בצורת התהו, ולבסוף ילקח מידי רשעים וינתן בידי צדיקים, גבורים כאריות, שיגלו את אמתת התקון והבנין, בעזרוח של שכל צלול ואמיץ ובאמץ-נפש של הרגשה והתגלות מעשית קבועה וברורה.

But in truth there is nothing to fear; only sinner, those with weak souls, hypocrites, are afraid and seized by trembling. Courageous ones know that this revelation of power is one of the visions that come for the sake of perfecting the world, out of necessity to invigorate the powers of the nation, the human being, and the world. Only at first is the power revealed in the form of chaos; in the end it will be taken from the hands of the wicked and placed in the hands of the righteous, courageous as lions, who will reveal the truth of the order and structure with the powerful spirit of a clear and bold mind, with a bold spirit derived from a clear and steady practicality.

הסופות הללו יחוללו גשמי נדבה. ערפלי חשך אלו יהיו מכשירי אורים גדולים, "ומאופל ומחושך עיני עורים תראינה."

These storms will bring about generous rains. The dark clouds will become the instruments of great light, "And the eyes of the blind shall see even in the darkness and obscurity" (Isaiah 29:18).